

Ročník 16

ÚNOR 2006

Cena Kč 5,-

Z jednání obecní rady a zastupitelstva

Dne **9. ledna 2006** se na své **70. schůzi** sešla rada obce spolu s pracovní poradou zastupitelstva obce. Kromě kontroly usnesení zastupitelstva z 12.12.2005 byly projednány tyto záležitosti: Nájemní smlouvy v obecních bytech, které byly uzavřeny na dobu určitou s tím, že u 1 smlouvy bylo rozhodnuto o prodloužení nájmu na další rok, u 2 bylo vzhledem k neplnění sjednaných podmínek rozhodnuto o ukončení smluv. Dále byla projednána upravená varianta kalkulace vodného a stočného na rok 2006 (zachování výše ceny vodného i stočného jako v letech 2004 a 2005 podle požadavku zastupitelstva obce vůči provozovateli), realizace schváleného prodeje bytového domu čp. 185 Křemže, žádosti o sociální výpomoc zdravotně postižených občanů obce (schváleny 3 příspěvky vždy po 1000,-Kč), žádost do Fondu rozvoje bydlení na výměnu střešní krytiny (doporučeno schválit ZO), návrhy smluv s Tělocvičnou jednotou Sokol Křemže na rekonstrukci turistické ubytovny při sportovním areálu "Němcalka", jejíž realizace přispěje ke zkvalitnění služeb areálu (schválena forma nájemní smlouvy s financováním rekonstrukce ze strany TJ Sokol s možností kofinancování grantem Jihočeského kraje).

Dne **23. ledna 2006** se na své **71. schůzi** sešla rada obce a projednala návrh rozpočtu obce na rok 2006, vnitřní směrnice obce a obecního úřadu, žádost o prodloužení nájmu obecního bytu v čp. 82 (schváleno na další rok), výsledek inventur za rok 2005 (nebyly shledány závady) a pozemkovou agendu (žádost Zemědělské vodohospodářské správy Č.Krumlov o majetkoprávní vypořádání koryta Chlumského potoka po jeho rekonstrukci - byla doporučena ke schválení zastupitelstvem obce).

– JT –

Návrh rozpočtu 2006

Příjmy	tis. Kč
Daně	14 871
Správní poplatky	161
Výherní automaty	25
Místní poplatky	250
Dotace, granty	1 254,15
Příjmy z VHČ	847
Knihovna	20
Bytový fond	450
Půjčky FRB	254
Nebytové hospodář.	192
Pohřebnictví	2
Splátky plynovodu	450
Prodeje nemovitostí	1 000
Komunální odpad	470
Pečovatelská služba	40
Místní správa	80
Finanční operace	3025
Ostatní činnosti	20
Příjmy celkem	24 301,15

Výdaje	tis. Kč
Silnice	530
Investice-náměstí	6 000
Ostatní	0,80
Kanalizace	24
ZŠ	2 350
Knihovna	359
Ostatní kultura	13
Kapličky - Mříč	102
Místní rozhlas	7
Zpravodaj	8
SPOZ	41
Tělovýchova	160
Volný čas dětí a ml.	10
Občanská sdružení	30
Fond rozvoje bydlení	104
Bytové hospodářství	70
Nebytové hospodář.	145
Veřejné osvětlení	762
Pohřebnictví	65

Plyn-úroky z úvěru	173
Územní rozvoj	4 991,95
Komunální odpady	700
Péče o vzhled obce	376
Pečovatelská služba	262
Péče o staré občany	30
Péče o zdrav.postiž.	8
Požární ochrana	30
Místní zastupitel.org.	843
Místní správa OÚ	4 159
Poplatky z účtů	18
Pojištění	95
Daň z příjmů	402
Ostatní činnosti	17
Dotace VHČ	800
Výdaje celkem	23 685,75
Splátka plynu	615,40
Celkem	24 301,15

Ceny, o kterých rozhoduje zastupitelstvo obce, se v roce 2006 nemění:

vodné	– 17,16 Kč/m ³ bez DPH
stočné	– 14,13 Kč/m ³ bez DPH
žetony	– 50,- Kč/velká popelnice; 40,- Kč/malá popelnice
poplatky ze psů	– 500,-; 200,- nebo 100,- Kč

MASOPUST

Svatá Dorota - 6. února

Obr. Mikoláše Alše, str. 103

Masopust

je třídní svátek, který nemá ve své podstatě mnoho společného s liturgií, ale přece je plně podřízen běhu církevního kalendáře. Masopust se slavil ve dny přecházející Popeleční středě, již začínal čtyřicetidenní půst, končící o Velikonocích. A protože se datum oslav Velikonoc měnilo, byl pohyblivým svátkem i masopust. Letos vychází konec masopustu na 28. února, Popeleční středa je 1. března. Od středověku vystupovali mravokárci proti rozpustilostem, které se o masopustu děly, aniž by však přísná kritika ubírala cokoli z dobré nálady lidí. Masopust slavili všichni, od nejchudších až po panovníka. Je známo, že čeští králové v tu dobu strojili hostiny, kam zvali nejen šlechtu, ale později i zástupce městského stavu. Panovnícké masopustní reje se po třicetileté válce přenesly z Pražského hradu na císařský dvůr do Vídně. Roku 1725 byla součástí masopustu maškarní „selská svatba“, při níž byl za českého sedláka přestrojen

kníže Auersperg, za hanáckého hrabě Harrach. Masopust se slaví leckde ve světě – v Evropě je asi nejbujnější karneval v Kolíně nad Rýnem. Tradiční karnevaly navštěvují dnes hojně turisté (Benátky, Rio de Janeiro).

Masopusty v Čechách se slavily na venkově i ve městech, kolem poloviny 18. století se začaly pořádat zvláštní taneční zábavy zvané **reduty**. Zpočátku byly přístupné jen vyšším vrstvám, později všem zájemcům. První reduta se pořádala v Praze roku 1752.

Hlavní masopustní zábava začínala o masopustní neděli. Toho dne byl oběd bohatý, ale přece jen netrval příliš dlouho, protože se všichni chystali do hospody k muzice. Někdy se tancovalo i přímo na návsi. Toho dne ani ti nejšetnější nehleděli na grošíky. Pivo teklo proudem, muzikanti se měli co ohánět. Tanec se protáhl až do rána.

Také o masopustním pondělí se pokračovalo v zábavě a tanci. V mnoha vsích se toho dne konal „mužovský bál“, kam neměla svobodná chasa přístup. Tancovali jen ženatí a vdané. V mnoha oblastech lidé věřili, že jak vysoko bude selka při tanci vyskakovat, tak vysoké vyrostle toho roku obilí či len.

Vyvrcholením masopustu bylo úterý. Toho dne procházely venkovem **průvody maškar**, ve staročeských městech se hrála masopustní divadelní představení, secvičená obvykle žáky. V 16. století horlil proti maškaram Vavřinec Leandr Rvačovský, který psal, že lidé „nadělají si sukniček kožených, chlupatých, vlčích, medvědích, vepřových, telecích, svinských, beraních, kozích, psích a tak se přetvoří; muži v roucha ženská a zase ženy v roucha mužská se zoblácejí, larvami ďáblů podobní se činí. Zčerní se a zmaží sazemi, kolomazí, smolou.“

Obchůzky masek neměly obvykle závazná pravidla, záleželo většinou na vtipu a pohotovosti „maškarádů“, jaké taškařice se budou provádět. Hlavním smyslem bylo pobavit sousedy

i sebe. Čím byla maska pitvornější a budila větší pozornost, tím bylo lépe. Při návštěvách domů se zpívalo, tancovalo, přednášely se verše, žertovalo se na úkor hospodáře a hospodyně. Masky byly všude pohoštěny, něčím k zakousnutí a především pálenkou a pivem. „Maškarádi“ také dostávali výslužku – peníze, mouku, vejce, maslo, mák, jablka. Za tyto dárky chasa pila večer v hospodě. K masopustu neodmyslitelně patří koblihy.

Masky byly rozmanité a závisely na vtipu a šikovnosti mládenců. Bývalo však i několik masek tradičních, které se každoročně objevovaly. Pravidelně v průvodu chodil **medvěd**, někdy vedený medvěďákem. Medvěd měl na sobě buď naruby obrácený kožíšek či oděv z pytloviny, pošitý hrachovinou; na hlavě mu seděla umně zhotovená medvědí hlava. Jinou tradiční maskou byla **klibna** (šiml, kobyla, koníček, brůna), skrývající často dvě osoby. Objevovale se i maska jezdce na koni, častý byl Žid s pytlíkem nebo rancem na zádech, bába s nůši, komíník se žebříkem, kozel a řada dalších. V okolí Doudleb chodí „ženich“ s vysokým kloboukem – na něm je tolik růžiček jako je dní v roce.

Na Křemežsku se konají oblíbené masopustní průvody masek v Chlumu a Holubově. „Maškary“ pořádají chlumští hasiči i letos. Můžete je potkat **v sobotu 24. února 2006 odpoledne**.

– cij –
foto V. Bürger

PLES TJ SOKOL KŘEMŽE

Letošní sokolský ples se konal **v sobotu 28. ledna 2006** v Radniční restauraci a v sále radnice. O organizaci se postaral oddíl volejbalu TJ Sokol. I když to nebyly „šibřinky“, byl ples zahájen v duchu sokolské tradice předcvičením sportovního oddílu aerobiku z Hluboké nad Vltavou. K tanci a poslechu hrála kapela Brusný kotouče a všichni hosté si při jejich produkci dobře „zaplesali“.

text a foto M. Janda

PLESY V ÚNORU

4. 2. 2006

ples KDU-ČSL

v kulturním sále ve Chmelné
hraje skupina LIVE

24. 2. 2006

školní ples

v sále radnice a Radniční restaurace ve Křemži
hraje skupina BRUSNÉ KOTOUČE

Doudlebsko

V knize Jaroslava Voráče „Česká nářečí jihozápadní“ najdeme fonetický přepis záznamu mluvy v našem kraji:

Rojšín (Krumlovsko)

Vypravoval František Plánský, nar. 1897 v Rojšíně:

„Jo, to bejvalo neco, diš seš chřeli ve3d_voli do Netolic. Táta v noci stal, přišel do maštale a zbudil nás: „Stávejte, chlapi, mušite krmjit, povedem voli do Netolic.“ Nu tak se stalo, krmjilo, česalo, ocasi se prali, to mušeli bejd_voli f počátku. Tak se hnalo: običejně sme se tak potom sešli za fsí, to uš se zapraskalo, bělo slišet jag vrzaji vrata. To se řeklo: „To už _otfírají vrata, už _asi poženou, honem žen to taki.“ Tak se hnali, otevřeli se vrata, vihvalo se ven. Za fsí sme se tag drobet sešli, sehnalo se to dohromadi a hnalo se. Za chřili, to uš se rozedňivalo k ránu ne, to už bělo viďed_v letě . . . To se taki přistojil zvláštní bjič, di s hnalo do Netolic, to mušel bejd zláštní bjič takovej šikovnej, abi se nezlámali. Dij_se tahlo uš potom k Netolicom – to bila, to se menovala ta vesnice Chválice¹, tam běl nákej Koželuhů Kuba, ten tam_mjel hospodu – tak se řeklo: „Zajdem ke Kuboj.“ No a u Kubi, to uš si tam třebas muskí koupjili tabák, anebo třebaj_si koupjil taki cikáru, diž_mjel šikovni voli, že je dobře prodá.“

¹Chvalovice – vesnice 5 km jihovýchodně od Netolic

Přísečná (Krumlovsko)

Vyprávěla rodačka a z nedalekého Rájova, nar. 1887

„Hdo vāj_sem poslal?

Sme bili v nájmu dvanác rokůch a potom sme si postavjili ten domek tadik. To víte, šez dět'ich vychovat a u sedláka d'elat. Desed_dří po porodu a uš som mušela ít k sedláku d'elat. Už_me viháňel z bitu. Tak sem je [dítě] převíjela na mezi. Potom sme si postavjili ten domeček, tak přeci nijčín něco máme.

Doudleby (Českobudějovicko)

Vyprávěla Barbora Hadová, nar. 1866 v Doudlebech

„Jel forman do mlejna, do Doudlep, vez_melivo. Zvoňili f kostele, on klek a bjil se f prsa. A vibjech tu zajic přet koňe, oňi se lekli, splášili se a dali se stráňi dolú. Objilí zústalo u kraje, koňom se nič nestalo a na voze se nič nepolámalo, jen bil rozebranej. A forman křičel: „Pano Marija, zachraň mi koňe, objilí a vús!“

Ledňáček

Stále vzácnějším ptačím obyvatelem stojatých a tekoucích vod s břehy porostlými vysokými křovinami je ledňáček říční. Délka jeho těla je 16 cm, v celkovém vzhledu vyniká velká hlava s dlouhým špičatým zobákem, nohy jsou naopak malé a ocasní pera krátká. Ledňáček se právem řadí k nejkrásnějším zástupcům

naší ptačí říše. Tmavě modré temeno hlavy, modrozelená vrchní strana křídel, azurově modrá záda, rezavě hnědé břicho a bílá skvrna na líci z něj činí skutečný klenot. Prohlédnout si jej v přírodě z kratší vzdálenosti se však podaří jen málokomu. I takto zářivě vybarvený pták obdivuhodně splývá se svým přirozeným prostředím a navíc je velmi ostražitý. Zaslechne-li na vycházce po břehu krátké ostré písknutí, většinou již vyplašený ledňáček uniká do bezpečí rychlým letem těsně nad hladinou, nebo mizí v porostu pobřežních křovin.

Jeho život je nerozlučně spjatý s vodou, od níž se nikdy příliš nevzdaluje. Potravu tvoří drobné rybky do 10 cm, pro které se vrhá střemhlav ze svého stanoviště nad vodou, dále loví malé žabky, pulce a různý vodní hmyz.

Po jarních námluvách si pár vyhrabe ve vysokém hlinitém břehu asi 1 m dlouhou noru ukončenou prostornou hnízdní komůrkou. Do ní

snese samička 5-7 bílých vajíček a střídavě je s partnerem zahřívají do vylíhnutí mláďat 19-21 dní. Mláďatům přinášejí do nory potravu oba rodiče. Pravidelnou výživu celého potomstva v naprosté tmě vyřešila příroda vrozeným pudem, který velí nasycenému ptáčkovi ustoupit stranou a uvolnit místo u vstupu do komůrky dalšímu čekateli. Po vyhnízdění žijí ledňáčci opět samotářským životem. Samostatná mláďata brzy opouštějí rodiště a vydávají se hledat vzdálenější neobsazené vodní plochy s bohatou nabídkou potravy. Vítanou příležitostí k lovu jsou podzemní výlovy jihočeských rybníků. Když ustupující voda odhalí bahnitě dno a ryby se sjedou do loviště, bývá ledňáček prvním rybářem, který si pilně pátrá po stříbrném těle ryby v kalné vodě.

S příchodem zimy vystřídá dobu hojnosti tvrdá zkouška s bojem o přežití. Ledovým krunýřem spoutané hladiny nenabízí mnoho možností k obživě, a tak jsou tyto ptáci odkázáni pouze na úsek řeky či potoka, kde silnější proud dosud vzdoruje ledovému sevření. V tu dobu se s ním setkávají také rybáři při kontrole rozmrazovačů na komorových rybnících. Celé hodiny trpělivě čeká v blízkosti hluchého zařízení na okamžik až nedostatek kyslíku u dna přinutí rybí drobtinu vyplout k hladině.

Při krutých zimách mnoho ledňáčků zahyne a trvá několik let než se nově utvořené páry opět postarají o vyrovnaní původních početních stavů.

Autor textu a ilustrace: Pavel Jakeš, Holubov

(informace o průběhu hnízdění byly čerpány z materiálů

České společnosti ornitologické)

Dopis čtenářky

V lednovém Křemežsku jsme otiskli poslední z projevů Karla Vochozky, v nichž vzpomínal na své dětství a školní léta. Jistěže se přitom nemohl vyhnout hodnocení a soudům o některých osobách, které však jiní pamětníci mohli vidět a vnímat jinak. Paní Ludmila Mrázková nám napsala svoji vzpomínku na paní učitelku Zdeňku Foltovou, která ve Křemži působila mnoho let:

Vyznamenání „in memoriam“

V lednovém čísle Křemežska jsem si přečetla hodnocení mé učitelky paní Zdeňky Foltové. To si opravdu za celoživotní dřinu v Křemži nezasloužila. Ani nevěřím, že by Karel Vochozka o ní řekl jen tato zlá slova. Asi zde přišlo na řadu dnes tolik aktuální novinářské „vytržení z kontextu.“

Učila mne od první do páté třídy. Nebyla už mladá, byla velice přísná se snahou naučit všechny. Do třetí třídy k nám přišlo několik žáků, starších až o tři roky. Stále propadali, dnes by asi byli přežazeni do zvláštní školy. Ostatní hodné paní učitelky je nechali sedět, kdežto paní Foltová se s nimi dělala a do páté třídy je dotáhla, takže měli ukončenou tehdy národní školu. Vzpomínám si, že to bylo obtížné pro obě strany, ale dupání po sešitech jsem opravdu nezažila. Já jsem od ní také několikrát schytala pár pohlavků za vyrušování. Ale tehdy nebyly žákovské knížky, kde by rodiče průběžně sledovali náš prospěch a chování. Také nebyly zavedeny třídní schůzky, kde by naši několikrát ročně vyslechli, jak nepovedeného mají potomka. Spolupráce rodiny a školy spočívala zejména v tom, že učitel měl samozřejmou autoritu, vždy pravdu a zodpovědnost za výuku a naše školní chování.

Hodné paní učitelky nás učily kreslení a ruční práce, paní Foltová počty a shodu podmětu s přísudkem. Pravda je, že jsme často místo kreslení počítali a také jsme ve třídě u Soukupů bývali déle než žáci v hlavní budově školy. Ale také jsme za doprovodu jejích houslí zpívali a nacvičovali různé scénky na školní besídky.

Sledovala náš prospěch i v dalších ročnících, kdy už měla další děti zase od první třídy. Tehdy požádala některé z nás, abychom jí pomohly na školní besídce se scénkou, kde noví prvňáčci předváděli zvířátka v zimní přírodě.

To jsou některé z mých vzpomínek na paní učitelku Zdeňku Foltovou.

Ludmila Mrázková

uplyne 560 roků od zákeřné popravy Jana Smila a k tomuto neslavnému jubileu by mohl být pomník odhalen. Jako lokalita pro umístění pomníku by nejlépe vyhovovala partie parčíku mezi kostelem a objektem Jednoty. Koncepce pomníku by mohla být pojata čistě rustikální. Byla by zde navržena symbolická zemní mohyla, na jejímž vrcholu by byl vertikálně postaven plochý neopracovaný kámen z kletského granulitu. Na něm by byla uchycena bronzová deska s nápisem a reliéfem rytíře držícího v jedné ruce štít se znamením střely a ve druhé meč. Povrch mohyly by byl osazen kamenným pláštěm z neopracovaných balvanů. Ve spárách mezi balvany by mohl růst skalník (cotoneastr). Pomník by svým pojetím esteticky zapadal do rámce nově upravovaného náměstí a nepůsobil by rušivě. Mohl by zde výtvarně suplovat absenci drobné barokní architektury – sochu, pranýř. Nyní bych chtěl touto cestou vyburcovat křemežské patrioty hlavně z řad podnikatelů a živnostníků, zda by nepřispěli svým sponzorským peněžním darem ke zdárnému vybudování tohoto monumentu. Jména dárců by byla zvěčněna na zvláštní bronzové desce umístěné na pomníku.

Václav Hajer

Pomník Jana Smila z Křemže

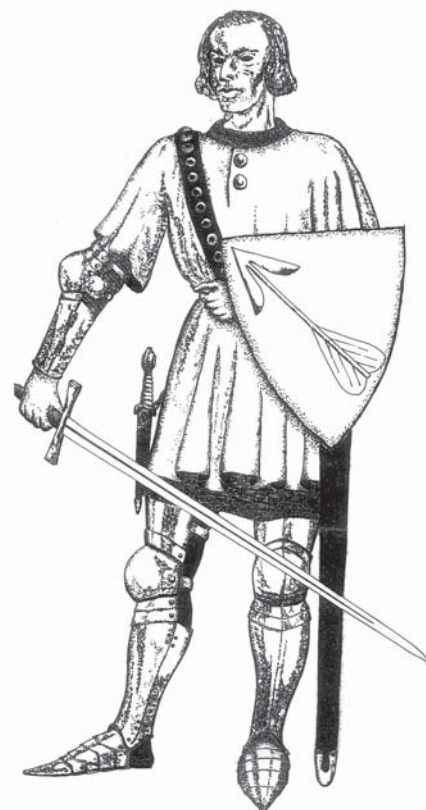
Iniciativa pana Václava Hajera, rodáka z Krásotína

V úvodu tohoto článku musím položit řečnickou otázku, ví vůbec mladá a střední generace Křemežšťáků, kdo to byl rytíř Jan Smil z Křemže? Starší osvětově vzdělaná generace jistě odpoví, že ano. Tragický osud této historické osobnosti první poloviny 15. století se stal námětem mnoha vlastivědných studií a prací, které přesáhly práh našeho regionu.

Jedním z prvních badatelů, který se začínal zajímat o životní příběh Jana Smila, byl schwarzenberský archivář J. Pangerl, a to ve svém díle „Goldenkroner Urkundenbuch“. Zde v jedné ze statí popisuje záznam soudu vedený Oldřichem z Rožmberka proti Janu Smilovi z Křemže. Dále následovali historici Theodor Wagner: „Jan Smil z Křemže“, ČČM, 62, 1888 s. 169-194, otec národa František Palacký se o Janu Smilovi zmiňuje ve svém stěžejním díle „Dějiny národu českého v Čechách a na Moravě“ na s. 771, August Sedláček ve svých monumentálních „Hradech, zámcích a tvrzích“ v díle III. S. 87-90; IX. s. 154-159.

Beletristicky ztvárnil jeho pohnutý život v historické fresce „Zlatá stezka“ Václav Písař (Kopista) a nejnověji v románu „Střela proti růži“ Jiří Stibral.

Vyšší ocenění než jen na platformě literární by si největší křemežský rodák zasloužil výstavbou pomníku z kamene a bronzu na náměstí. V příštím roce 2007

Nový správní řád

Od 1. ledna 2006 nabyl účinnosti zákon č. 500/2004 o správním řízení (správní řád). Tato právní norma se týká každého z nás ve chvíli, kdy o něco žádáme úřady nebo jiné orgány. Dokonce i při zápisu do základní školy se vydává rozhodnutí ve správním řízení. V únorovém Křemežsku otiskujeme druhou část textu, který pro náš měsíčník připravil právník Jan Mejzlík:

Zajištění důkazu. Ještě před zahájením řízení lze zajistit důkaz, existuje-li důvodná obava, že později jej nebude možno provést vůbec nebo jen s velkými obtížemi, a jestliže lze důvodně předpokládat, že provedení tohoto důkazu může podstatně ovlivnit řešení otázky, která bude předmětem rozhodování. **O zajištění důkazu vydá správní orgán usnesení, které se dá na vědomí osobám, jichž se přímo dotýká. Hrozí-li nebezpečí z prodlení, lze usnesení oznámit i dodatečně s výjimkou oznámení osobám, které musí při provádění úkonu poskytnout osobní součinnost. Nehrozí-li nebezpečí z prodlení, mají ti, kdo by byli účastníky a jsou správnímu orgánu známi, nebo jejich zástupci či zmocněnci právo být přítomni u zajištění důkazu a vyjádřit se k němu** (o tom je správní orgán vyrozumí). O zajištění důkazu se sepisuje protokol. Nelze-li zajistit samotnou listinu, pořídí se její kopie, kterou správní orgán opatří ověřovací doložkou. Měli být zajištěni důkaz znaleckým posudkem, je postup před zahájením řízení omezen na ustanovení znalce s tím, že znalecký posudek bude čten, popřípadě znalec vyslechnut až v průběhu řízení.

Spis se zakládá samozřejmě v každé věci. Obsah spisu upravuje nejen správní řád, ale také zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví, spisové službě a změně některých zákonů, a prováděcí vyhlášky k němu. Pro orientaci ve spise má sloužit soupis všech písemností a příloh, v němž se uvádí datum jejich vložení do spisu. Spis tvoří všechny vyřizované dokumenty týkající se téže věci, od zpracování konceptu po vyhotovení, podepsání a vypravení čistopisu rozhodnutí nebo jiné formy vyřízení. Uzavřením spisu se rozumí kompletace všech dokumentů patřících do spisu a kontrola a doplnění údajů na spise před uložením do spisovny. Spis musí obsahovat soupis všech čísel jednacích dokumentů, jež jsou jeho součástí. **Písemnosti, které obsahují utajované skutečnosti, a skutečnosti, na něž se vztahuje povinnost mlčenlivosti, se musejí uchovat mimo spis, aby se s nimi nebylo možno seznámit v rámci nahlížení do spisu. Nezapomeňte, že tyto části jsou vyloučeny z nahlížení do spisu.**

Jakmile správní orgán bude na podání, které obdrží, písemně reagovat, nebo jestliže vyhotoví vlastní písemnost, musí písemnost doručit. Tím, kdo doručuje, může být sám obecní úřad či jiný správní orgán nebo policejní orgán či pošta. Podání lze přijímat elektronicky, proto je možné i elektronicky doručovat. **Doručuje se nikoliv na adresu, na které se účastník řízení zdržuje, ale na adresu, kterou účastník sdělí, na adresu trvalého pobytu, na elektronickou adresu, zástupci nebo tomu, kdo byl k přijetí písemnosti zmocněn. Tomu, jehož pobyt není znám, a komu se**

prokazatelně nedaří doručovat, se doručuje veřejnou vyhláškou vyvěšenou na úřední desce. Obsah úřední desky se zveřejňuje i způsobem umožňujícím dálkový přístup. Není-li správní orgán schopen zajistit zveřejnění obsahu úřední desky způsobem umožňujícím dálkový přístup, uzavře s příslušnou obcí s rozšířenou působností veřejnoprávní smlouvu o zveřejňování obsahu úřední desky způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Věcná příslušnost správního orgánu je určena zákonem nebo na základě zákona veřejnoprávní smlouvou. Důsledkem věcné nepříslušnosti správního orgánu je nicotnost rozhodnutí. Nicotnost z tohoto důvodu zjišťuje a rozhodnutím prohlašuje nadřízený správní orgán.

Místní příslušnost je určena:

- v řízeních týkajících se činnosti účastníka řízení **místem činnosti,**
- v řízeních týkajících se **nemovitosti místem, kde se nachází,**
- v ostatních řízeních týkajících se podnikatelské činnosti účastníka řízení, který je fyzickou osobou, **místem podnikání,**
- v ostatních řízeních týkajících se fyzické osoby **místem jejího trvalého pobytu,**
- v ostatních řízeních týkajících se právnické osoby **místem jejího sídla nebo místem sídla její organizační složky.**

Změní-li se v průběhu řízení okolnosti rozhodné pro určení místní příslušnosti nebo věcné příslušnosti co do stupně a nestanoví-li zákon jinak, dokončí řízení správní orgán původně příslušný. Správnímu orgánu může být věc postoupena k vyřízení nepříslušným orgánem.

Na správní orgán může být věc též delegována. Nadřízený správní orgán může usnesením pověřit k projednání a rozhodnutí věci jiný věcně příslušný podřízený správní orgán ve svém správním obvodu. Vychází z podnětu správního orgánu, který by mohl být pověřen projednáváním a rozhodováním věci, nebo na požádání účastníka u věci, u níž lze mít důvodně za to, že ovlivní právní poměry účastníků řízení v obvodu pověřovaného správního orgánu výrazně větší měrou než v obvodu příslušného správního orgánu. **Změny příslušnosti se oznamují veřejnou vyhláškou a účastníci se o nich vhodným způsobem vyrozumí. Dále může na správní orgán delegovat věc za účelem spojení jednotlivých řízení ve společné řízení, aby byla zajištěna potřebná věcná shoda nebo návaznost rozhodnutí.**

Delegace není možná při výkonu samostatné působnosti obce a není vhodná, pokud by atrakce nebo delegace měla být bezdůvodnou zátěží pro účastníky.

Nelze-li věcnou příslušnost při rozhodování v oblasti státní správy určit na základě zvláštního zákona, provede řízení v prvním stupni ústřední správní úřad, do jehož působnosti rozhodovaná věc náleží, popřípadě ústřední správní úřad, jehož obor působnosti je rozhodované věci nejbližší. **Po dobu určování příslušnosti neběží lhůty týkající se**

provádění úkonů v řízení. Je-li místně příslušných více správních orgánů a nedohodnou-li se jinak, provede řízení ten z nich, u něhož jako prvního byla podána žádost nebo který z moci úřední učinil úkon jako první. V ostatních případech nebo nelze-li podmínky místní příslušnosti určit, určí místní příslušnost usnesením nejbližše společně nadřízený správní orgán. Není-li takového orgánu, určí místní příslušnost usnesením ústřední správní úřad, do jehož působnosti rozhodovaná věc náleží. Považuje-li se několik správních orgánů za příslušné k řízení v téže věci, jsou povinny to bezodkladně oznámit nejbližše společně nadřízenému správnímu orgánu, který jejich spor rozhodne. Nemají-li správní orgány společně nadřízený správní orgán, projednají spor o příslušnost ústřední správní úřady, které jsou nadřízeny těmto správním orgánům. Pokud se žádný správní orgán nepovažuje za příslušný k provedení řízení, může ten, kdo by byl jeho účastníkem, nebo správní orgán podat žalobu k soudu. Po dobu trvání sporu neběží lhůty týkající se provádění úkonů v řízení. Spory o příslušnost se netýkají vzájemných sporů mezi obcemi ani kraji při výkonu samostatné působnosti a sporů obce při výkonu samostatné působnosti s jinými správními orgány.

- Správní orgán nebude ve věci rozhodovat, přestože je k řízení příslušný, převezme-li na sebe rozhodování nadřízený orgán nebo je k rozhodování vhodný jiný orgán.
- Správní orgán nebude ve věci rozhodovat, pokud o věci již rozhodl jiný orgán, nebo když ve věci není příslušný žádný správní orgán.
- I když podnět k zahájení řízení obdrží obecní úřad od orgánu věcně a místně příslušného k vyřízení věci, nemusí ještě zahájit řízení.
- Skutečnost, že bylo zahájeno řízení u jednoho správního orgánu, brání tomu, aby o téže věci z téhož důvodu bylo zahájeno řízení u druhého správního orgánu.
- Když obecní úřad obdrží žádost, která zjevně není žádostí, nebo obdrží podání, z něž nelze zjistit, kdo jej učinil, nebo obdrží podání, k jehož vyřízení není věcně příslušný žádný správní orgán, potom usnesením odloží žádost. Usnesení o odložení věci se vždy oznamuje osobě, které se týká, je-li známa, a podateli.
- V případě, že správnímu orgánu došla žádost, o níž už rozhoduje jiný správní orgán, zastaví správní orgán usnesením řízení o žádosti. Rovněž správní orgán zastaví řízení, jestliže obdrží žádost, která je zjevně právně nepřipustná.

Tzv. **atrakce** - správní orgán nebude ve věci rozhodovat v případě, že nadřízený orgán využije možnosti rozhodnout místo něho. Buď tím dojde ke změně příslušnosti, je-li k tomu závažný důvod, nebo je tímto důvodem ochrana před nečinností. Nadřízený správní orgán může na podnět příslušného správního orgánu nebo na požádání účastníka věc usnesením převzít místo podřízeného správního orgánu a rozhodnout jako správní orgán nižšího stupně, týká-li se řízení otázek, které lze vzhledem k jejich výjimečné obtížnosti nebo neobvyklosti řešit jen s použitím mimořádných odborných znalostí, nebo jde-li o řízení s velkým počtem účastníků, nebo u věci, u níž lze mít důvodně za to, že výrazně ovlivní právní poměry účastníků ve správních obvodech více podřízených správních orgánů.

Atrakce není možná při výkonu samostatné působnosti

obce a není vhodná, pokud by měla být bezdůvodnou zátěží pro účastníky.

Věc může být delegována na jiný správní orgán. Nadřízený správní orgán usnesením pověří k projednání a rozhodnutí věci jiný věcně příslušný podřízený správní orgán ve svém správním obvodu, a to na podnět správního orgánu, který by mohl být pověřen projednáváním a rozhodováním věci, nebo na požádání účastníka u věci, u níž lze mít důvodně za to, že ovlivní právní poměry účastníků řízení v obvodu pověřovaného správního orgánu výrazně větší měrou než v obvodu příslušného správního orgánu. Dále může na jiný správní orgán delegovat věc za účelem spojení jednotlivých řízení ve společné řízení, aby byla zajištěna potřebná věcná shoda nebo návaznost rozhodnutí. **Nadřízený správní orgán usnesením pověří k projednání a rozhodnutí věci jiný věcně příslušný podřízený správní orgán ve svém správním obvodu kvůli vyloučení všech úředních osob.**

Pokud se v dané věci postupuje podle nového správního řádu, jestliže správní orgán ani po prověření věci neshledá důvody pro postoupení či pro odložení věci a ani neshledá, že ve věci již rozhodl jiný správní orgán, připraví se na projednání a rozhodnutí věci.

Přehled úkonů, které musí správní orgán prostřednictvím svého úředníka učinit po přijetí podání:

1. Zjistit, zda se postupuje podle správního řádu.
2. Zajistit přijímání podání v elektronické podobě.
3. Zabezpečit, kdo bude v dané věci jednat a rozhodovat a provést záznam o určení oprávněné úřední osoby.
4. Založit spis.
5. Zabezpečit doručení písemností.
6. Postoupit věc pro nepříslušnost.
7. Postoupit věc z důvodu vhodnosti.
8. Sdělit tomu, kdo dal podnět k zahájení řízení, příslušnou informaci.
9. Zastavit řízení pro překážku řízení.
10. Odložit věc, která není žádostí nebo k jejímuž vyřízení není příslušný žádný správní orgán.
11. Prověřit podněty a vlastní zjištění.

Elektrifikace Křemže 100 let od přijetí projektu

František Nejedly, Václav Daněk – Z dějin Křemežska

Od roku 1905 měla Křemže jako městys povinnost mít po setmění osvětleny hlavní ulice a náměstí. Tehdejší měšťanostka (starosta) si vyžádal nabídku firmy Casl z Prahy na zavedení osvětlení pomocí acetylenových svítílen. Jeden z členů rady, mlynář Josef Čížek navrhoval osvětlení elektrické. Obecní rada se usnesla, aby starosta a radní Josef Čížek se informovali na vše tam, kde se elektrické osvětlení používá a jaké mají s ním zkušenosti. Tyto informace získali v Písku, kde již elektrické osvětlení bylo.

Dne 7. února 1906 předložil Josef Čížek obecní radě návrhy na zřízení elektrárny ve svém mlýně, když obec zajistí odběr

elektrického proudu a jeho rozvod po obci. Obecní rada s Josefem Čížkem uzavřela o tomto smlouvu a požádala firmu ing. Františka Křížíka z Prahy o vypracování projektu i rozpočtu na rozvod elektrické energie v Křemži. Tento návrh byl schválen obecním zastupitelstvem 21. února 1906. Projekt vypracovaný firmou Křížík byl 26. února 1906 schválen, podepsána i smlouva o provedení a rozvodu elektrické energie v Křemži za 4 360 rakouských korun, které zaplatila obec. Za zařízení elektrárny zaplatili Josef a Anežka Čížkovi 3 800 rakouských korun, které si vypůjčili u místní kampeličky.

K provozu výroby a rozvodu elektřiny byla nutná koncese, která byla vydávána jen osobám s průkazem odborné způsobilosti. Proto musel Josef Čížek jít do učení u firmy Křížík v Praze. Příslušné oprávnění získal 21. 1. 1908.

Vybudovanou elektrárnu pohánělo vodní kolo. Bylo to dynamo o výkonu 6 kW se stejnosměrným napětím 120 V. Křemži osvětlovalo 10 pouličních světel a elektřinu odebíralo 6 soukromých odběratelů.

Dne 1. srpna 1908 přijel do Křemže ing. Křížík a večer sám zahájil provoz elektrárny. Při té příležitosti rozsvítil jeho montér na střeše školy na náměstí silnou obloukovou lampu, která svým silným oslnivým jasnem vzbudila v okolí podezření, že ve Křemži hoří, takže přijeli i hasiči.

V roce 1913 Josef Čížek odstranil vodní kolo a místo něj pro pohon elektrárny zakoupil a zabudoval spirálovou Francisovu vodní turbínu o výkonu 10,2 koní od firmy Škrlandt z Českých Budějovic. Malá vodní elektrárna v Křemežském mlýně je dnes péčí majitele ing. Bedřicha Čížka (vnuka Josefa Čížka) ve výborném technickém stavu a elektřinu vyrábí už celých 100 let.

Bílá stopa kolem Chmelné

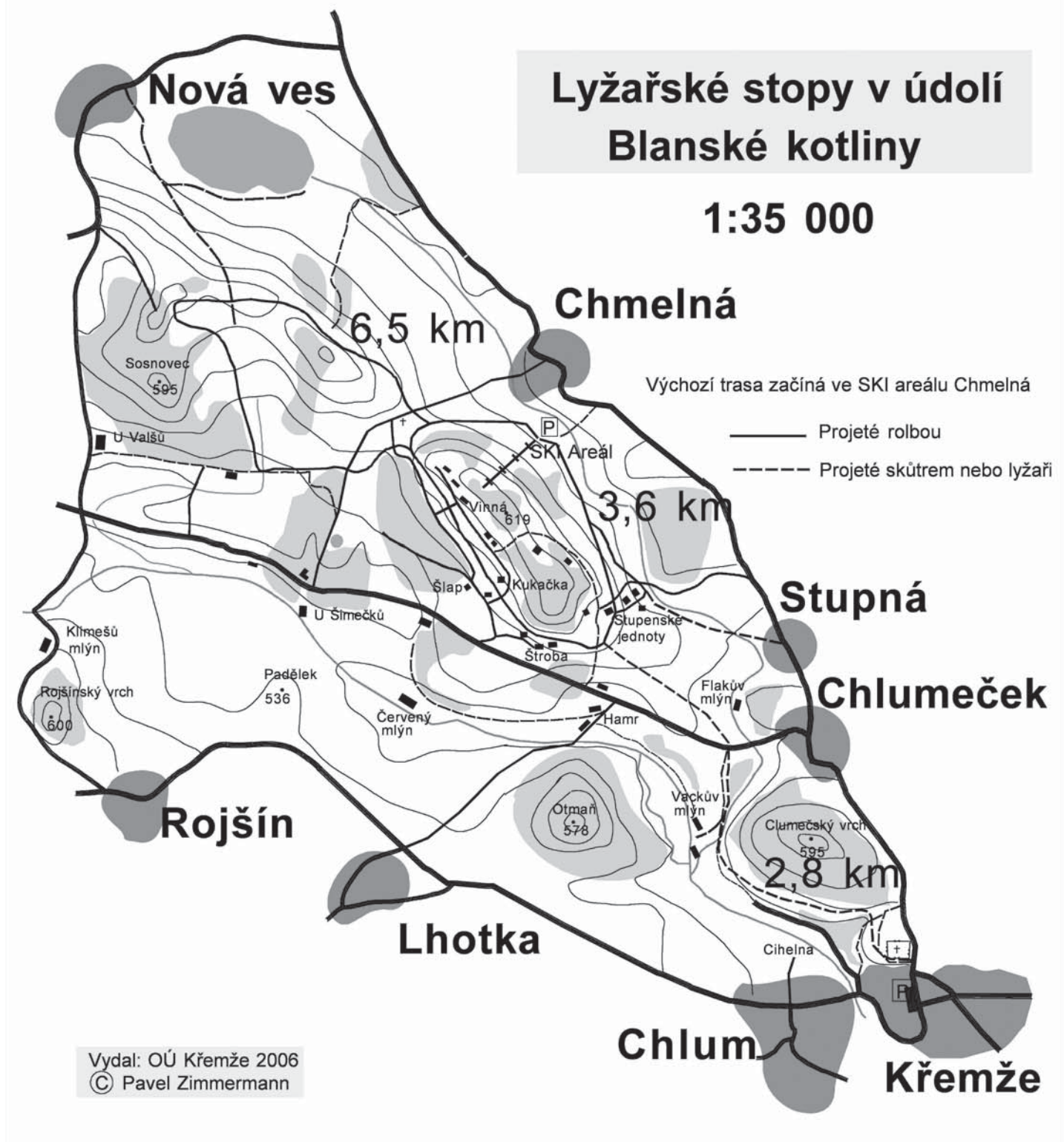
SDH - hasiči ve Chmelné provozují již několik let lyžařský vlek Tatrapomu, a to na profesionální úrovni. Kromě vleku se postupně vybavili i další potřebnou technikou, z níž se nejvíce využívá rolba. Skiklub Chmelná se tak stal silnou konkurencí lyžařskému vleku Sokola na Podlazi a vleku Skiklubu Rohy. Letos přišli Chmelenští s další novinkou – zásluhou pana Štindla vznikla kvalitní běžecká dvoustopa v délce několika kilometrů, která vede kolem Chmelné, Vinné až k Nové Vsi. Chmelenský areál tak má díky dostatku sněhu a chladnému počasí ideální podmínky pro pěstování zimních sportů.

Lyžařský orientační běh

Tělovýchovná Jednota Sokol Křemže, oddíl orientačního běhu uspořádal 1. ročník lyžařského orientačního běhu. Konal se v neděli 22. ledna 2006 v okolí Chmelné a Nové Vsi. Start a cíl byl v lyžařském areálu ve Chmelné za poměrně chladného a větrného počasí. Závodníci ocenili dobře upravené stopy pomocí rolby a skútru. Tratě připravil Vladislav Štindl a organizaci startu a cíle Pavel Zimmermann. Startovaly čtyři kategorie. **V kat. žačky st.** Byla 1. Tereza ZELENKOVÁ, Kotnov Tábor, **v kat. ženy D21** – 1. Marie DULOVCOVÁ, 4. Helena HUDEČKOVÁ, Kotnov Tábor, 5. Gena ZELENKOVÁ, Kotnov Tábor, **Kat. muži H21** – 1. Jan FLAŠAR – KOB Č. Krumlov, 2. Jiří PŠENIČKA, KOB Temelín, 3. Jan FLAŠAR jun., KOB Č. Krumlov, 4. Petr KLIMEŠ, Sokol Křemže. **Kat. muži H55** – 1. Aleš KŘENEK, TJ OB Č. Budějovice.

Vladislav Štindl

25. února

Svatý Matěj

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

ŽIVOTNÍ JUBILEA

Růžena ŠIMONOVÁ
Křemže – 75 let

Anežka BEDNÁŘOVÁ
Lhotka – 75 let

Jan URBAN
Křemže – 80 let

Anežka SÝKOROVÁ
Křemže – 85 let

Eleonora ŠÍHOVCOVÁ
Křemže – 90 let

NAVŽDY JSME SE ROZLOUČILI

Marie PECKOVÁ
Chmelná – 79 let

INFORMACE

Záloha na vodné a stočné
se vybírá ve dnech
15.- 17. února 2006
v přízemí radnice Křemže

středa
12.30 – 17.00

čtvrtek
12.30 - 16.00

pátek
12.30 – 14.30

POZNÁVEJME PLEMENA PSŮ

SKYE TERRIER [skajteriér]

Plemeno Skye terrier má své jméno podle ostrova SKYE, který leží na severozápadě Skotska a je největším ostrovem tak zvaných Vnitřních Hebrid. Tento ostrov je doslova složený ze skal, fjordů, rašeliny, krásných čistých potůčků a je málo obydlený. Bývá po většinu roku zahalen do mlhy, často zde prší, ale přesto je krásný. Divoká příroda, vřesoviště a moře, které dovede být někdy velmi divoké a při silném větru se vysoké vlny tříští o skalnaté pobřeží, kde v dřívějších dobách ztroskotala nejedna loď. Je to místo trochu strašidelné, velmi romantické a se starou historií, která je dost krutá.

V minulosti ostrov ovládaly dva klany: Mac Donaldové a Mac Leodové. Vedly mezi sebou neustálé spory o nadvládu nad ostrovem a při jedné takové krvavé bitvě musel zasahovat až král, aby klany rozsoudil. Oba tyto klany samořejmě chovaly skye teriéry. Historie přiznává větší zásluhu na tomto chovu klanu Mac Donaldů, kteří žili v osadě Duntulm na zámku Armadale, který dnes již existuje jen jako ruina. Jedna lady Mac Donaldová chovala psy, kteří byli předky dnešního skye teriera již od 14. století. Vedla si o tomto chovu záznamy, kde uvádí, že plemeno Skye terrier vzniklo křížením španělských psů s místními teriéry (na skotské vysočině se téměř každému malému psovi říkalo teriér).

Za vlády královny Alžběty I., která byla dcerou Jindřicha VIII. a Anny

Boleynové, se v r. 1588 odehrála velká námořní bitva mezi Anglií a Španělskem. Následovala anglická blokáda a všechny španělské lodě musely obeplout Skotsko a Hebridy, aby blokádu prorazily. Většina lodí vezla zlato, a tak se často stávaly kořisti pirátů. Nebyli to jen piráti na moři, ale také na souši, kteří při bouři naváděli lodě pomocí světel na ostré útesy hebridských ostrovů a také na ostrov Skye, kde ztroskotaly. Na ostrově Skye byl rodinný klan pirátů a po smrti náčelníka se ujala vedení jeho dcera a byla dosti obávanou pirátkou. Španělé na svých lodích mimo zlata vozili také psy. Není nemožné, aby některý z těchto psů doplaval po katastrofě na pevninu, a tak se zasloužil o vznik plemene Skye terrier.

Západní skotskou vysočinu také často navštěvovali Vikingové na svých rychlých lodích s dračí hlavou. Nebyly to jen výpravy loupěžné, ale hledali nové domovy pro příslušníky svých klanů. Jejich neobyčejná plemena jako drever, valhund určitě přispěla ke vzniku některých skotských plemen, skye teriera nevymýšlejí.

Předkové dnešních skye teriérů vypadali jinak, nežli je známe dnes. Byli menší, kratší v těle, měli hodně hustou srst, která je dobře chránila před drsným podnebím ostrovů. Ucho měli klopené. Všichni teriéři byli a jsou loveckými psy. V tehdejších dobách nebyl hlavním kritériem exteriér, ale pracovní schopnost.

Křížili se mezi sebou hlavně psi, kteří měli velkou agresivitu při lovu škodné. Teriéři pracovali většinou ve skalnatém terénu a museli si v každé situaci poradit zcela sami. Většinou se chovali ve smečkách a také tak pracovali. Na ostrově Skye kapitán Allan Mac Donald takovou smečku Skyeteriérů používal. Za jednu sezónu ulovil s touto smečkou 30 lišek a 50 vyder, aniž by vystřelil ze své pušky, kterou by použil jen v případě, kdyby šlo psovi o život.

Ze Skotska přivezl skye teriera do Anglie James Pratt, který byl lékařem královny. Napsal o nich knihu a své psy

denně cvičil v Hyde Parku v Londýně. Byl s nimi tak populární, ale dostal dokonce dopis s touto adresou - Muž se skye teriérem, Londýn - a divte se, dopis mu došel. Jeden z jeho psů byl tak vycvičen, že nosil dopisy a balíčky na poštu a dokázal prý donést košík vajec, i když cestou potkal kočku. Samozřejmě, že v plemeni skye teriera našla zálibu i tehdejší královna Viktorie, a ve svém psinci Windsor se věnovala jejich chovu. Existují její obrazy s těmito psy. Ke konci 19. století byl tento pes tak populární, že se v Anglii žádná šlechtična neukázala bez svého skye teriera. Vzhledem k tomu, že manžel královny Viktorie byl Němec, dostal se tento pes i mezi německou šlechtu. Vlastnila jej Marie Stuartovna, Marie Terezie, v naší moderní době to byl hudební skladatel L. Bernstein, který dokonce napsal pro skye teriera hudební skladbu, vlastnil jej spisovatel Stevenson, vynálezce Bell a jiní. Do naší republiky přišel skye teriér v r. 1930 a byl z chovu korunní princezny německého původu. Skye teriér byl vždycky psem šlechty již od doby, kdy je chovaly klany Mac Donaldů a Mac Leodů. Nikdy nebyl psem chudiny.

Přejdeme-li z legendárních dnů do dnešní doby, vidíme, jak se toto plemeno změnilo nejen v exteriéru, ale i v povaze. Stavba těla je jiná (tělo je dlouhé, dobře osvalené, kostra je silná) ucho je vztyčené, ale klopené ucho zůstalo jako druhá varianta ve standartu plemene a je rovněž osrstěné. Jedinců s klopeným uchem není tak mnoho, ale naštěstí je hodně fanoušků, kteří se chovu této varianty věnují. Dnešní skye teriér má dlouhou srst, která má hustou podsadu. Původně je psem loveckým, hlavně na lišku, jezevce, divokou kočku, vydra aj. Dnes se chová spíše jako společenský pes pro svůj zvláštní exteriér a je velmi krásným psem pro výstavy exteriéru. Podíváme-li se mu do tlamy, kde má zuby velikostí srovnatelné s velkým plemenem, nezdá se nám být zase takovým mazlíčkem, ale jeho povaha se od dob, kdy honil škodnou ve Skotsku, hodně změnila k dobrému.

Skye teriér na svých krátkých nohách je velice mrštný, rychlý, nemá problémy s páteří jako třeba jezevčík, přestože jeho hřbet je dlouhý. Netrpí dědičnými chorobami a dožívá se vysokého věku (15 i více roků).

Samec v dospělosti váží 17 kg, fena 12-13 kg. Srst tvoří dvojí podsada, je jemná a krycí chlup je tvrdší. Barva bývá černá, stříbrná, krémová, platinová, ale uši musí být vždycky černé.

Skye teriér se nestříhá, netrimuje, jen češe a koupe podle potřeby. Stačí česat pravidelně jednou týdně dobrým kartáčem a hřebenem za pomoci kondicionérů pro rozčesávání. Pes při česání leží na boku, což je třeba jej učit od věku štěňate, protože každý teriér je tvrdohlavý. Není dobré psa po koupání často vysoušet, přesušuje se tím srst a láme se. Po koupání se vysuší pomocí froté ručníků a pak se za mokra češe zase s pomocí kondicionérů. V případě, že pes chodí na výstavy, musí mít výbornou stravu, dobrou péči o srst a musí se naučit tak zvaný výstavní dril. U skye teriéra to někdy nebývá tak lehké, je třeba mít hodně trpělivosti a vše jej učit již od mládí.

Skotové říkají, že podsada u Skye teriéra je jako jehněčí rouno a krycí chlup je jako koňská žíně. Z vyšesané podsady, která je odborně upředena, se dá uplést teplý a zajímavý svetr.

Skye teriér vyniká velikou věrností ke svému pánovi a jeho rodině. Svědčí o tom příběh Greyfriars Bobbyho, který prožil na hrobě svého pána 14 roků. Jeho pán byl policista a zemřel na tuberkulózu. Po jeho pohřbu Bobby odmítl opustit hrob svého pána. Pokoušelo se o to mnoho lidí, ale marně. Byl v Edinburgu velmi oblíben. Lidé mu nosili jídlo a na hřbitově vedle hrobu jeho pána měl boudu, kde mohl přebývat. Od jednoho místního lorda dostal obojek se známkou na důkaz toho, že je za něj řádně zaplacená daň. Když Bobby umřel, byl pochován vedle svého milovaného pána. Mezi obyvateli Edinburgu byla provedena sbírka a následovně postavena kašna, na jejímž vrcholu je socha psíka, který znázorňuje Bobbyho. Tento příběh sepsala spisovatelka Eleanor Atkinson a W. Disney ho zfilmoval.

Skye teriér je velmi elegantní, důstojný a inteligentní pes, který si svého vůdce v rodině vybere sám. Je to pes odvážný, sebevědomý a nebojácny. K cizím lidem je rezervovaný, nekomaradí se hned na první zamlaskání. Čím více se mu cizí člověk vnučuje, tím více o něho nejeví zájem. Děti v rodině má rád, ale nemusí snášet jejich kamarády a některé jejich dětské hry. Je třeba

dětem vysvětlit, že pes není živá hračka a nenechávat je se psem o samotě (to platí u každého plemene).

Skye teriér si hlídá své teritorium, je velmi žárlivý. Jeho lásku, důvěru si musíme zasloužit. Je psem citlivým, ale nikoliv poddajným. Uspokojí pouze člověka, který má k němu hluboký a silný vztah. Je dost vybíravý, kdo si získá jeho náklonnost. Je hrdý a nesnáší vnucování. Musíme vycházet také z toho, že odjakživa se pohyboval v královských a šlechtických rodinách a nikdo mu neporoučel a také jeho lovecká profese vyžadovala samostatnost a tvrdost. Je psem sebevědomým, dominantním, kterému je třeba od mládí věnovat hodně pozornosti. Správnou výchovou se z něho stane dobře ovladatelný, přítulný pes, nesnáší dril a nedá se mu poroučet jako jiným plemenům, která to snesou..

Žárlivě střeží toho, koho miluje a také hlídá jeho věci. Od malička je třeba získat si jeho důvěru, nevyvíjet žádné násilí. Všechno dobře pochopí, použijeme-li vhodný způsob. Nesmíří se s tím, co považuje pod svoji úroveň, nebo je daná situace pro něho nesrozumitelná. Má rád, když s ním někdo mluví nahlas, nebo šepem, nesnáší hrubé projevy. Není dobré mu vnučovat situaci, která je pro něho nesrozumitelná, nebo si myslí, že mu hrozí nebezpečí. Je rozvážný, do jakékoli situace se nežene bezhlavě, všechno si důkladně prozkoumá. Někdy může působit dojmem, že se bojí, ale je to jen opatrnost, ne strach. Je třeba se mu hodně věnovat ve štěněcím věku, kdy se formuje nový vztah k majiteli a jeho rodině. Od malička je třeba jej zvykat na česání, vodítko, otevírání mordy a další, aby v dospělosti nevznikly nepříjemnosti.

Skye teriér není vhodným psem do kotce nebo do boudy, která může mít řadu různých podob. Velmi rád žije v blízkosti rodiny, aby byl středem všeho dění. Pro jeho dominantní povahu není vhodné jej chovat s více plemeny pohromadě. Ve svém teritoriu bude chtít šéfovat i velkému plemeni a vzniknou problémy ve formě rvaček. Není absolutně vhodný pro tak zvaný kotcový velkochov.

Člověka, kterého má rád, pozná i po velmi dlouhé době, ale toho, kdo mu ublížil, ignoruje a nenávidí celý život.

V dospělosti nesnáší změnu pána, pokud se má dobře. V opačném případě, kdy je nutné, aby odešel do jiného domova, kde ho budou mít rádi, mapuje situaci delší dobu, nežli dá najevo svou náklonnost.

Pro uchovnění psa nebo feny postačí výstavy. Fena se poprvé připouští až ve třech letech. Jsou to dobré matky, nemívají problémy s porodem. Může se narodit až 12 štěňat. Barevné variety se kříží mezi sebou a štěňata nikdy nebudou strakatá. Bohužel není o toto plemeno velký zájem, a proto se nikdy nestal a nestane módním psem, což je dobře, protože to je vždycky zkáza plemene, když propadne módností.. Je to plemeno málopočetné, ani ve světě, mimo USA a Velkou Britanii, není mnoho rozšířené.

Skye teriér je vhodným psem pro agility, sportovní kynologii malých plemen, tanec se psem a jiné aktivity. Skotové o tomto plemeni říkají:

- zacházej s ním jako s vybraným společníkem
- dej mu přednost před jakýmkoliv jiným zvířecím přítelem
- nebude znát jiného člověka, kromě svého pána a nebude poslouchat hlas nikoho cizího
- bude lnout k tvému loži, když bude opuštěné, a bude střežit i tvůj hrob

K. Pavčíková

Z NAŠÍ ŠKOLY

ZÁPIS

V pátek **20. ledna 2006** proběhl zápis do první třídy základní školy. K zápisu přišlo 22 dětí, z toho rodiče dvou pravděpodobně požádají o odklad. Do první třídy tedy nastoupí 20 žáků.

PRVNÍ POLOLETÍ VE ŠKOLNÍ DRUŽINĚ

Do školní družiny je letošní školní rok přihlášeno 67 dětí. Děti zde mohou trávit volný čas jak před začátkem vyučování, tak po jeho skončení. Co jim nabízíme? Především je to hodně rekreačních a odpočinkových činností,

řízených i spontánních. Za příznivého počasí travíme volný čas na školní zahradě, kde děti hrají pohybové hry a míčové hry, vytváří zajímavé stavby z přírodnin i z písku. Protože jsme se letos dočkali bohaté sněhové nadílky, děti se mohou vydovářet na kluzáčích a bobech.

Velkou pozornost věnujeme zájmovým aktivitám. Velmi pěkných výsledků děti dosahují ve výtvarných a rukodělných činnostech. Již na začátku školního roku jsme děti seznámily s celoročním výtvarným projektem, zaměřeným na výzdobu ochozu školy, s názvem „Večerníček“. Pod rukama dětí začaly vznikat obrázky jejich oblíbených hrdinů z Večerníčeků tak mistrovské, že byly jako z obrazovky.

V podzimním období jsme uskutečnili dva pěší celoodpolední výlety, každý s jiným zaměřením. Na prvním děti hledaly v cíli ukrytý Hejkalův poklad, na druhém se nazdobily přírodním materiálem a na louce se rozpoutal čarodějný rej. Děti se nejenom zdravě vydovářely, ale zároveň si připomněly, jak se mají chovat v přírodě, v silničním provozu a k sobě navzájem. Z obou výletů si děti odnesly zážitky, o kterých vyprávěly svým kamarádům a možná i rodičům.

V prosinci školní družina spolu s pionýry zastupovala naši školu na Vánočním jarmarku. Děti se významnou měrou podílely na výrobě vánočních drobností. Na jarmarku se skvěle zhostily role obchodníků, nadšeně procházely s ošatkami mezi kolemjdoucími a nabízely své zboží. Přestože k nám počasí tentokrát nebylo zrovna přívětivé a do stánku zafoukávaly sněhové vločky, myslíme, že jarmark dopadl dobře a všichni byli spokojeni.

Musíme pochválit řadu šikovných dětí, které se po vyhlášení výtvarné soutěže Knižního klubu „Letopisy Narnie a lev Aslan“ aktivně zapojily do díla a různými technikami vytvářely moc hezké práce.

Také jsme poslali výkresy čarodějů a čarodějnic do časopisu Pastelka. Z tohoto časopisu čerpáme při naší celoroční práci s názvem „Rok v pohádkové zemi“. Tímto „putováním“ si děti připomenou 200. výročí narození velkého pohádkáře H.CH.Andersena a opráší v paměti známé pohádky, o kterých si pak

vyprávíme, pokoušíme se společně charakterizovat jejich kladné či záporné hrdiny, namalovat je a také se dovědět mnoho zajímavostí. Namátkou – jak se orientovat v přírodě, jak určit stáří dubu, zajímavosti o zvířatech, ale i jak to vypadalo na zámcích, jaký tam byl život ... Pokusili jsme se sestavit svůj vlastní rodokmen, naučit posunkovou abecedu, zatancovat mazurku a prověřit si paměť, šikovnost a hbitost při zábavných a soutěživých hrách ... Tak vzhůru do druhého pololetí školního roku vstříc novým zážitkům!

**Marie Pavlíčková
a Leona Buštová,
vychovatelky ŠD**

PANENKY PRO UNICEF

V kroužku ručních prací jsme se rozhodly pod vedením p. Kudláčkové zapojit do projektu Dětského fondu OSN – UNICEF – „Adoptuj/ušij panenku a zachrániš dítě“. Ruku k dílu přiložily i paní učitelky Petrová a Vítečková.

Každá panenka vlastně představuje skutečného človíčka, který bude v rámci kampaně UNICEF proočkován proti šesti hlavním smrtelným dětským chorobám – spalničkám, záškrtu, černému kašli, tetanu, tuberkulóze a dětské obrně. Cena očkování jednoho dítěte je Kč 600,- a právě taková je i cena našich panenek.

Každá panenka má i svůj „Rodný list“, a tak jsme na adresu UNICEF odeslaly celkem 9 panenek – např. Kristýnku, Terezku, Zlatušku, Štěpánku atd.

žákyně 8. třídy

*Lenka Candrová, Eliška Jankovská
a Míša Valentová*

Vytříděný odpad patří do kontejnerů Zákaz skládky odpadů platí i pro víkendy

Hlavní strategií odpadového hospodářství v Jihočeském kraji je přechod od pouhého skládkování odpadů k pokročilejším formám jeho zpracování, zejména k recyklaci. Z tohoto důvodu Jihočeský kraj ve spolupráci s autorizovanou obalovou společností EKO-KOM realizuje v souladu se závěry krajské koncepce a plánu hospodaření s odpady celokrajský pilotní projekt „Intenzifikace sběru využitelných složek komunálních a obalových odpadů“. Hlavním cílem projektu je na území Jihočeského kraje výrazně zvýšit množství odděleně sebraných a recyklovaných složek komunálních odpadů jako jsou např. papír, plasty, sklo

a kovy. Jedním z výstupů pilotního projektu je i celokrajská **propagační a informační kampaň zaměřená na zvýšení zapojení veřejnosti do třídění odpadů**. Cílem celé kampaně je nastartovat třídění odpadů v domácnostech, které doposud odpady netřídí a zlepšit kvalitu třídění v domácnostech, které se již do třídění zapojily. Další informace se můžete dozvědět na internetových stránkách www.jihoceske-trideni.cz, které byly ke kampani zřízeny.

Copak s tím odpadem dělají?

V barevných kontejnerech, které stojí

v našich ulicích, se shromažďují vytríděné odpady. Pojďme se podívat, co se s nimi dále děje.

Základem pro využívání složek komunálního odpadu je jejich dobré vytrídění v domácnostech. Po něm se o odpady začínají starat svozové firmy a recyklační průmysl. Svozové firmy musejí zorganizovat svoz odpadů tak, aby jednotlivé druhy odpadů svázely odděleně. Někdy pro to postačí jeden svozový vůz, který jeden den jede pro plasty, pak se vyčistí a další den sváží třeba papír. Ušetří se tak za nákup velmi drahých aut, ale zase někdy vznikají nedorozumění: při

letmém pohledu se může zdát, že popeláři jezdí pro všechno jedním autem, a tedy vytříděné odpady sesypávají dohromady. V Táboře to firma Rumpold, s. r. o., vyřešila tím, že používají pro každou komoditu jiný svozový vůz. Vedoucí provozovny ing. Václav Kaifer říká: „Směsný komunální odpad svážíme běžným popelářským vozem. Pro papír, plasty a sklo máme menší speciální vozy s hydraulickou rukou pro svoz kontejnerů se spodním výsypem. Teď máme v provozu celkem pět vozidel na svoz tříděného odpadu. Některá jsou si velmi podobná, což zpočátku obyvatele pletlo a stěžovali si, že do stejného vozu v průběhu jednoho dne sesypáváme jak plasty, tak papír. Nyní už se ale situace v odlišení vozidel zlepšila.“

Pro vše se najde použití

Svozové vozy zamíří s vytříděnými odpady na třídíčku. Zde se z nich vytřídí to, co do kontejneru vyhodili nepořádní třídíči a co by překáželo recyklaci. „Vycházející“ odpad se roztrídí na další složky. Například papír z modrého kontejneru se rozdělí na obyčejné noviny, barevné magazíny a lepenku. Každá tato složka se totiž recykluje jinak, většinou taky v jiné papírně. Novinový papír stačí - zjednodušeně řečeno - rozmočit ve vodě, rozemlít a hned se z něj může vyrábět znovu papír. Barevné časopisy musejí projít mnohem složitějším procesem - barevný tisk a někdy i lakování papíru je třeba před recyklací odstraňovat. I výrobci lepenky mají pro recyklaci své speciální postupy.

Do papíren také směřují vytříděné kartónové obaly od mléka, džusů nebo vína. Tyto obaly jsou tvořeny třemi vrstvami - polyethylenovou fólií, papírem a tenkou vrstvičkou hliníku. Lze je rozemlít a za tepla slisovat. Polyethylen se roztaví a spojí namleté kousky do poměrně pevné

desky, které se používají ve stavebnictví - například na příčky nebo ztracené bednění.

Většina nápojových kartónů však končí v papírnách (u nás v Bělé pod Bezdězem nebo v Žirovnici). Tady kartóny rozemelou a ve speciálním stroji rozdělí od sebe tři materiály: hliníková fólie se odváží do hutí, polyethylen jde buď na výrobu alternativního paliva nebo na skládku a papír, který je velmi kvalitní, využije papírna.

Kontejnery s plasty absolvují stejnou cestu jako ty s papírem - nejprve jdou na třídíčku. Tam z nich také vytřídí složky, které se opět zpracovávají odděleně. Největší zájem je o PET lahve od nápojů - jdou totiž velmi dobře recyklovat. V České republice máme velkého zpracovatele, závod Silon v Plané na Lužnici. Tady PET lahve rozemelou, kousky vymyjí v pračkách, pak je roztaví a vyrobí z nich velmi kvalitní vlákna. Z nich se vyrábí široké spektrum výrobků: geotextilie, koberce, ale také textilní vlákna pro oděvní výrobu, spacáky atd. Oblíbené „flísky“ jsou často vyrobeny z recyklovaných PET lahví! Aby bylo vlákno kvalitní, musí dostat v Silonu velmi dobře připravenou surovinu. PET lahve se proto třídí i podle barev, tj. na bezbarvé a barevné.

Mnoho PET lahví však v poslední době směřuje do zahraničí - a to zejména do jihovýchodní Asie. Ing. Josef Pešl ze Služeb města Český Krumlov říká: „Plasty od nás kupuje společnost, která je vozí do Číny. Šli jsme touto cestou, protože nám více vyhovuje. Čeští zpracovatelé využívají jen PET, do Číny můžeme odvézt všechno: vedle PET lahví i folie a tvrdé plasty.“

Také ostatní plasty nemusejí končit na skládce, protože se pro ně najdou zpracovatelé. Z tzv. směsného plastu, který zbývá po vytřídění všech „zajímavějších“

složek, se vyrábí třeba zatravnovací dlaždice nebo desky do protihlukových stěn podél dálnic.

Sklo ze zelených a bílých kontejnerů odebírají specializované firmy, které na to mají vybavení. Sklo se dotřídí, aby v něm nebyly nežádoucí příměsi, a pak směřuje do skláren.

Na třídíčce

To jsou v kostce postupy, jak se zachází s odpady, které doma vytřídíte. A jak vypadá třídící zařízení ve skutečnosti? Byli jsme se podívat na dvou třídících linkách v Českém Krumlově a Táboře. I když se v některých věcech zařízení liší, jejich princip zůstává stejný (obr. č.1).

Nejprve přivezou svozové vozy posbírané odpady z města na třídící linku. Harmonogram je nastaven tak, aby se spolu nemíchaly papíry a plasty. Odpady z barevných kontejnerů tvoří po vysypání ze svozového vozu zdánlivě nezvládnutelnou hromadu. Tu však pracovníci třídící linky rychle zpracují. Stojí kolem dopravního pásu, kde pomalu odpady postupují, a vybírají to, co tam nepatří. Dotřídí také jednotlivé složky. To znamená, že jeden vybírá například noviny, druhý obyčejný papír, třetí časopisy. Vytříděné složky házejí do šachet, odkud vypadávají na dopravník. Odtud se zase vezou - tentokrát do lisu. Zde se z nich udělají velké balíky (obr. 2), které už stačí jen naložit a odvézt do papírny nebo ke zpracovateli plastů.

Tím se kruh „života“ výrobků uzavře. Z původního výrobku se stal odpad a z něj se díky vytřídění znovu stala surovina, z níž jde vyrobit něco užitečného. Pamatujte na to, než doma hodíte všechny odpady do jednoho koše.

JŠ

JIHOČESKÝ
KRAJ

NEBUĎTE LÍNÍ: TŘÍDEŤ ODPAD

INZERCE

Stavební firma

JICA s. r. o.

Nový Doubek 184

382 03 Křemže

**Nově
otevřená kancelář:**

Pracovní doba:

6.30 – 10.00 h

12.00 – 14.00 h

**V mimopracovní
době do domluvě.**

Jiří Cába:
mobil 776 744 375

J. Cába ml.:
777 278 140

Kancelář:
tel. + fax
380 727 146
e-mail: jica@centrum.cz

POZVÁNKA

Rada starších náboženské obce ČČSH Křemže se Vás
dovoluje pozvat na **VÝROČNÍ SHROMÁŽDĚNÍ**,
které se uskuteční, které se uskuteční
v neděli 12. února 2006 od 14:00 hodin
v Klubu důchodců Křemže, Obecní úřad 2. poschodí.

PROGRAM:

1. Pobožnost
2. Zprávy: br. Faráře, předsedkyně RS, hospodáře
3. Rozpočet na rok 2006, revize hospodaření
4. Diskuse k jednotlivým zprávám
5. Problém budovy modlitebny v Kaplici
6. Postup plánovaných prací úprav sboru a okolí
7. Návrhy usnesení a závěr
8. Občerstvení

Z důvodu závažnosti jednání prosíme o Vaši účast
– RNDr. Lubomír Braný CSc., farář ČČSH –

*Ledové umění v Pasíčkách.
A kam se letos podělí sněhuláci?*

PROVÁDÍME ZAJISTÍME

**V kanceláři č. 7
na Obecním úřadě ve Křemži
- vedení účetnictví, účetní
poradenství, pojištění osob
a majetku
a rizik u Kooperativy a. s.**

**Ing. Konstantin ŠTIBIC, Lhotka 3
– tel. č. 380 741 960, 732 722 579**

- Penzijní připojištění pro Credit suisse,
- Stavební spoření s Buřinkou (Česká spořitelna),
- Pojištění osob, majetku a rizik u Allianz, a. s.

**Ing. Jitka ŠTIBICOVÁ, Lhotka 3
tel. č. 380 741 960, 960 777 341**

(po telefonické dohodě)

PILAŘ Miloslav

**Likvidace kovového odpadu,
sběrna Křemže, Spojovací ul.**

**Vykupujeme veškerý kovový odpad z domácností
i od firem, kromě odpadu ekologicky závadného
(lednice, televizory, akumulátory apod.) apod.)
a barevné kovy za zajímavé ceny!!**

Nová výkupní doba:
úterý, středa, čtvrtek • 16:00 – 18:00 h
sobota • 10:00 – 16:00 h

Mimo tuto dobu vykoupíme Váš kovový odpad vždy při přítomnosti
obsluhy sběrný, nebo po telefonické domluvě.
Využijte naši nabídky odvozu kovového odpadu a likvidace
rozměrného kovového odpadu po předchozí dohodě.

**Proč odkládat kovový odpad bez zhodnocení, když u nás jej
můžete vyměnit za finanční obnos?!**

Podrobnější informace získáte na vývěskách sběrný nebo na

tel.: 724 528 694

KŘEMEŽSKO - měsíčník

Vydává: Obec Křemže
Náměstí 35
382 03 Křemže
www.kremze.cz
DIČ: CZ00245950

Zodpovídá: J. Troup

Redakce: J. Cipínová

Uzávěrka: 4. 1. 2006

MK ČR E 11574

Tisk: Josef Posekaný

tel.: 387 312 242

e-mail: jposekany@iol.cz

Počet výtisků: 550 ks